

Milí přátelé, sestry a bratři,

uběhl další liturgický rok, ale co je důležitější, uběhl další rok našich životů a blíží se další Vánoce.

Křesťanským Vánocům dominuje zvěst o narození Spasitele, Božího Syna; jinak to nejsou křesťanské Vánoce. Letos mně, s blížícím se Adventem, naskočilo to notoricky známé a při modlitbě Anděl Páně často opakované: „Et Verbum caro factum est, et habitavit in nobis.“ – „A slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ (Jan 1,14). Slovo se stalo tělem – Bůh se v Ježíši Kristu stal tělem. Nekonečný Bůh na sebe bere podobu člověka. Jak píše autor ze 2. století sv. Irenej: „Bůh se stal synem člověka, aby se člověk mohl stát Božím synem.“

S tím latinským slovem „Verbo“ tedy „Slovo“ mi zároveň na mysl přišlo latinské rčení: „Acta, non verba!“ – „Činy, ne slova!“ – Když to domyslíme do důsledku, Bůh činí skutečné činy – Slovo se stalo tělem – tedy něčím skutečným. Není to jen chvění hlasivek, vzduchu a ušních bubínků, je to hmatatelná skutečnost, kterou lze milovat a líbat, natírat vonným olejem, ale také přibít na kříž.

- Acta, non verba! – Ano, je to věta namířená proti upovídáným lenochům, je to imperativ, který vysílá člověk pevně stojící nohama na zemi, jenž čeká, že se nebudou vést jenom řeči, dokonce že se nebudou vést jen zbožné řeči, ale že skutečně bude možné si na slovo, které se jen říká, sáhnout, že se řeči zhmotní a svou hmatatelností přesvědčí dosud nedůvěřivé.

Bůh není upovídáný – na rozdíl od nás. Když Bůh „říká“ Slovo, nechává jej stát se tělem – skutečností pro nás lidi. Nejsou to jen vibrace, není to chvění, je to hmatatelný fakt – člověk z masa a kostí, Ježíš Kristus, který umírá, abychom my žili. (srov. 1Te 5,10)

Tuto přímočarost našeho Boha budeme slavit i v letošním Adventu i o letošních Vánocích. Náš Bůh není Bohem velkých slov, ale velkých činů. – Měli bychom jej napodobovat a mít podobnou ambici.

Přeji Vám i sobě, aby se nám Bůh dával čím dál víc hmatatelně poznat. Abychom dokázali filtrovat jen plané řeči a lži od věcí podstatných a skutečných. Aby nás různí šibři nepodvedli, i kdyby vypadali jako sám anděl z nebe. Abychom dokázali odfiltrovat to, co škodí, od toho, co prospívá. Abychom se nebáli být křesťany, kteří sobě i druhým budou opakovat: „Acta, non verba.“ – „Nepovídej, nevymlouvej se, nelži – konej, konej dobře!“

Nevíme, kolik před sebou máme ještě Adventů a Vánoc – další rok našich životů uplynul, další je před námi. Hlavně se nebojme, nenechme se otrávit planými řečmi, pragmatickou politikou s absencí hodnot, pokroucenými a zlými lidmi a lháři – ti tady byli, jsou a budou. Nechejme je být – Bůh nám přeci neukládá, abychom třídili koukol od pšenice. (srov. Mt 13,29-30) Máme před sebou další rok – je to příležitost dělat dobré věci. Naplníme rok 2018 evangeliem – dobrou zprávou. Ne dobrou radou, na ty není nikdo moc zvědavý, ale dobrou zprávou, která udělá život lidem vedle nás snesitelnějším a radostnějším.

V roce, který je nadohled, budeme volit nového prezidenta, ale také vzpomínat neslavné 70. výročí „Vítězného února“. Budeme si připomínat podobně neslavné 50. výročí okupace vojsky Varšavské smlouvy a připomeneme si tragické následky Mnichovské dohody, od které uplyne 80 let. Vedle toho všeho si však připomeneme konec rakousko-uherské monarchie a vznik Československé republiky – vychází nám kulaté 100. výročí.

Milí přátelé, sestry a bratři, v roce šancí na změnu k lepšímu, v roce připomínání si kulatých výročí špatností a podlostí, v roce, kdy magická stovka let naší republiky se završí, zůstaňme křesťany nejen podle slov, ale i podle činů. Buďme s naším dobrým Bohem, scházejme se s dobrými lidmi, pomáhejme si a podporujme se navzájem a s žalmistou – i Martinem Lutherem, jehož reformační vystoupení před 500 lety jsme si letos připomenuli – stále mějme za postulát našich životů: „Hospodin zástupů je s námi, Bůh Jákobův, hrad náš nedobytný.“ (Ž 46,8)

I takové je poselství Naděje, která prozáří vánoční noc. Vánoce jistě nejsou folklórní a voňavé verše o Jezulátku, ale slavnost Boha, který je „hrad náš nedobytný“ – Vánoce jsou oslavou skutečných Božích činů.

Přeji Vám hodně radosti a naděje!

Váš

V Praze – Břevnově, ve svátek sv. Klementa Římského, 23.11.2017